

Arrest

nr. 291 603 van 6 juli 2023
in de zaken RvV X / IV, RvV X / IV en X / IV

In zake: 1. X
 2. X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

**ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2023 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2023 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2023 hebben ingediend tegen voormelde beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2023 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2023 in de zaak RvV X met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het arrest met nummer 288 599 van 8 mei 2023 in de zaak RvV X waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 1 juni 2023.

Gelet op de beschikkingen van 17 mei 2023 in de zaken RvV X en RvV X waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen in de zaken RvV X en RvV X van advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. VANMECHELEN die verschijnt voor de verwerende partij.

Gehoord de opmerkingen in de zaak RvV X van advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat A. ABDUL verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Op 26 januari 2023 dient eerste verzoekende partij, de heer S. A. S., via elektronische weg (J-box) om 16.00 uur een verzoekschrift in tegen de beslissing in zijn hoofde genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2023. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvV X.

Eveneens op 26 januari 2023 om 16.00 uur dient tweede verzoekende partij, mevrouw S. H. A., via elektronische weg (J-box) een verzoekschrift in tegen de beslissing in haar hoofde genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2023. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvV X.

Op dezelfde dag, 26 januari 2023, om 17u13 dienen de eerste en de tweede verzoekende partij samen een verzoekschrift in tegen de twee voormelde beslissingen van 12 januari 2023, gekend bij de Raad onder het rolnummer X.

Aldus hebben de verzoekende partijen meerdere ontvankelijke verzoekschriften ingediend tegen dezelfde bestreden beslissingen. Enerzijds de verzoekschriften in de zaken RvV X en RvV X tegen de beslissing van 12 januari 2023 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in hoofde van de eerste verzoekende partij en anderzijds de verzoekschriften in de zaken RvV X en RvV X tegen de beslissing van 12 januari 2023 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in hoofde van de tweede verzoekende partij.

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de beroepen van rechtswege gevoegd.

Voormeld artikel 39/68-2 bepaalt verder: “(...) *In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.*”

Ter terechtzitting verwijst de kamervoorzitter naar dit artikel waarna de verzoekende partijen uitdrukkelijk aangeven dat zij de wettelijke regeling hieromtrent willen volgen. De kamervoorzitter wijst er vervolgens op dat de beroepen op dezelfde dag zijn ingediend, maar dat de zaak met rolnummer RvV X het laatste werd ingediend via J-box, om 17.13 uur, terwijl de zaken met rolnummers RvV X en RvV X via J-box om 16.00 uur werden ingediend.

Bijgevolg doen de verzoekende partijen afstand van hun beroep in de zaken RvV X en RvV X.

2. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet werd inzake RvV X aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij hun huidig verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun huidige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. In het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit Domiz in Centraal-Irak en evenmin kon er geloof worden gehecht aan hun vluchtrelaas. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in het arrest nr. 273 374 van 30 mei 2022.

In het kader van hun huidige verzoek stellen verzoekers dat de problemen die ze in hun eerste beschermingsverzoek uiteenzetten nog steeds actueel zijn. Ter staving van hun huidige verzoek leggen zij verschillende foto's, een kopie van een bewonerskaart, een kopie van een schoolattest en twee USB-sticks met foto's en videobeelden voor.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekers in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal verder dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat (i) het huidige beschermingsverzoek van verzoekers volledig steunt op de motieven die ze naar aanleiding van hun eerste verzoek reeds hebben uiteengezet en dat door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers herkomst, alsook aan hun voorgehouden problemen in hun herkomstland. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 273 374 van 30 mei 2022; (ii) aan de door verzoekers in het kader van hun huidige verzoek neergelegde bewonerskaart en het schoolattest geen bewijswaarde kan worden gehecht aangezien (a) het algemeen bekende feit dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn; (b) beide documenten louter kopieën betreffen van vage documenten die eenvoudig gefabriceerd kunnen worden en allermindst een officieel karakter vertonen; (c) de bewonerskaart de datum 31 januari 2022 draagt zodat mag worden verwacht dat verzoekers dit document reeds zouden voorgelegd hebben in het kader van hun beroepsprocedure ten aanzien van de Raad; (d) het schoolattest geen enkele informatie bevat over de daadwerkelijke herkomst van verzoekers; (iii) evenmin bewijswaarde kan worden gehecht aan de voorgelegde foto's en videobeelden aangezien (a) het nooit betwist wordt dat verzoeker ooit ergens werkzaam is geweest voor een veiligheidsdienst; (b) het niet betwist wordt dat verzoeker ooit ergens deelnam aan voetbalwedstrijd; (c) evenmin betwist wordt dat verzoeker ooit ergens in een vluchtelingenkamp in Europa heeft verbleven; (d) de videobeelden betrekking hebben op veiligheidsincidenten die ooit plaatsvonden in Koerdische gebieden en die in de media verschenen; (iv) door louter te volharden in hun vermeende problemen en naar de algemene veiligheidssituatie in hun herkomstland te verwijzen, slagen verzoekers er niet in de vastgestelde ongeloofwaardigheden in het kader van hun eerste beschermingsverzoek op te heffen (v) evenmin slagen verzoekers er in om aan te tonen dat hun kinderen in Irak gevaar lopen.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die de verzoekers aanbrachten in het kader van hun huidige volgend beschermingsverzoek, dat zij deze afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissing, doch komen ze in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Verzoekers kunnen de mogelijkheid om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake hun eerder verzoek (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren. Waar verzoekers opwerpen dat een loutere verwijzing naar het feit dat hun vluchtrelaas in het kader van hun eerder beschermingsverzoek ongeloofwaardig werd bevonden, niet kan worden beschouwd als een afdoende weigeringsmotief, wijst de Raad erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken, zoals terdege blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de bewonerskaart die verzoekers bijbrengen, blijkt uit dit document dat twee wijkagenten verklaren dat verzoeker een inwoner is van deze wijk en dat dit attest opgesteld werd op 31 januari 2022. Het is geenszins duidelijk op basis van welk onderzoek de wijkagenten tot deze conclusie komen. Dit knelt des te meer omdat verzoekers sinds 2016 uit Irak vertrokken zijn. Het voorgelegd schoolattest laat niet toe om de herkomst van verzoekers uit Domiz, nabij Faidah, in Centraal-Irak voorafgaand aan hun vertrek uit Irak aan te tonen. Gelet op de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, moeten de voorgelegde documenten in samenhang met de verklaringen van verzoekers in hun eerdere verzoeken om internationale bescherming bekeken worden. Er kan in het kader van het huidig verzoek om internationale bescherming niet voorbijgegaan worden aan de verklaringen van verzoekers tijdens hun eerste verzoek om internationale bescherming. Uit 's Raad arrest van 30 mei 2022 met nummer 273 374 blijkt dat “- verzoeker, een volwassen man die zou zijn geboren en getogen in Domiz en er dertien jaar lang als politieagent zou hebben gewerkt, kan bijzonder weinig concrete informatie geven over de regio;

- verzoeker geeft geen blijk van enige gedetailleerde en doorleefde kennis over de scholen in Domiz in het algemeen, noch over de scholen waar hij zelf naartoe zou zijn gegaan in het bijzonder (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 5-6);

- verzoeker beweert dat zijn kinderen niet naar school gingen in Domiz maar geeft hiervoor wijzigende verklaringen (te jong, dan wel dat de scholen gesloten waren ten gevolge van de inval van IS; notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 5-6);

- uit de opmerkingen die verzoeker na het persoonlijk onderhoud overmaakte – waaruit blijkt dat verzoeker plots meer scholen bij naam kent en zich wel de namen van zijn lagere en middelbare school herinnert – rijst het vermoeden dat verzoeker opzoekingen heeft gedaan om alsnog juiste antwoorden te kunnen geven;

- verzoeker kent de namen van de twee ziekenhuizen in Domiz niet (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 5);

- verzoekers verklaringen over de aanwezigheid (en naam) van moskeeën in Domiz kunnen niet overtuigen (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6);

- verzoekster, die op de periode tussen 2003 en 2009 haar hele leven in Domiz zou hebben gewoond, kent geen namen van scholen, ziekenhuizen, winkels en moskeeën in Domiz, weet nauwelijks aan te geven op welk adres verzoekers precies hebben gewoond in Domiz en heeft beweerdelijk geen enkel familielid meer in Domiz, hoewel haar familieroofs in Domiz zouden liggen (notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 4-5);”

Het geheel aan documenten, landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat de bewonerskaart, het schoolattest, de videobeelden en de foto's geen elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

In weerwil van wat verzoekers lijken voor te houden, werd er in casu door de commissaris-generaal de neergelegde documenten, foto's en het beeldmateriaal aldus wel degelijk grondig onderzocht. De Raad stelt vast dat verzoekers er niet in slagen de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. De concrete vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent de neergelegde stukken blijven derhalve overeind.

Waar verzoekers verwijzen naar een arrest van de Raad, wijst de Raad erop dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

7. De vastgestelde ongeloofwaardigheid omtrent de voorgehouden herkomst uit Domiz leidt ertoe dat de Raad nog steeds niet (zie ook RvV 30 mei 2022, nr. 273 374) in de mogelijkheid verkeert om zich een correct beeld te vormen van verzoekers' profiel, de exacte regio van waar zij afkomstig zijn en de plaats(en) waar zij de voorbije jaren hebben verbleven, van een eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in of buiten het land van herkomst. Dit verhindert de asielinstanties om een juist beeld te vormen over de werkelijke nood aan bescherming en is de facto toe te schrijven aan het feit dat verzoekers in gebreke blijven mee te werken teneinde een duidelijk beeld te schetsen van de levensomstandigheden. Voor de aanvragers van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moeten zij enig verband met hun persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvragers in het land van herkomst feitelijk verbleven. Verzoekers maken omwille van de hogere vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekers voor de komst naar België of over de vraag of verzoekers afkomstig zijn uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekers zelf menen dat er in hun werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde nieuwe elementen bestaan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet kunnen de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking, vragen om gehoord te worden. Uit voormeld artikel van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat de verzending van de beschikking bij een ter post aangetekende brief en niet de kennisgeving ervan de voorziene termijn van vijftien dagen laat ingaan (in die zin: GwH 13 juni 2013, nr. 84/2013; RvS 30 april 2015, nr. 11.257 (c); RvS 5 augustus 2014, nr. 10.691 (c)). Bijgevolg begint de termijn te lopen de dag die volgt op de dag van verzending van de beschikking.

Ter terechtzitting wijst de kamervoorzitter erop dat de verzoekende partijen de Raad binnen voormelde termijn niet hebben gevraagd te worden gehoord nadat ze voormelde beschikking met toepassing van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet hebben ontvangen.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 4

Het beroep wordt verworpen in de zaak met rolnummer RvV X.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS